

ХТО – «ЗА»? ХТО – «ПРОТИ»? УСІ – «ЗА»!

Двадцять другого лютого 1953 р. проходили вибори до місцевих рад депутатів трудящих Української РСР. Передбачувано в них взяли участь, як повідомляла партійно-радянська преса, в тому числі і острозька газета «Сталінський шлях», від 99,72 (у міські ради) до 99,98 (обласні ради) відсотків виборців республіки. Так само передбачувано всі обрані депутати були кандидатами від «сталінського блоку комуністів і безпартійних», як його називала та ж преса. А наш Острозький район (куди належав і Острог – тоді місто районного підпорядкування) виявився більш ніж передовим – у виборах депутатів Острозької районної ради депутатів трудящих взяло участь рівно 100% зареєстрованих виборців, про що свідчили дані з усіх 51 дільничних виборчих комісій міста і району. За кандидатів «Сталінського блоку комуністів і безпартійних» проголосувало в районі 99,98% від загального числа виборців. Партійно-радянські функціонери і працівники компетентних органів посадові виплати і виплати в конвертах до них даремно не отримували.

Назвемо обранців від нашого міста в районну раду 1953 р.: директор Острозького педучилища Володимир Іващенко; агроном райсільгоспвідділу Надія Пугач; голова Острозької міськради Іван Ніколайчук; майстер лісокультури Острозького лісгоспу Євдокія Левченко; керуючий відділом Держбанку Михайло Куліков; завідувач райздороввідділом Григорій Матюк; лікар райлікарні Лідія Хоменко; завідувач райвідділом народної освіти Іван Шевченко; секретар райкому Компартії України Василь Сердюк; заввідділом пропаганди і агітації райкому Компартії України Іван Раєв; директор середньої школи № 1 Володимир Коберник; редактор районної газети «Сталінський шлях» Григорій Пінчук – всього 12 осіб.

Перші особи району балотувалися і, звичайно, перемагали у сільських округах: село Коростова – нині Українка (перший секретар райкому Компартії України Аврам Адоньєв); село Милятин (голова райвиконкому Максим Місюра); село Плоска (начальник райвідділу Міністерства Держбезпеки Григорій Міньковський); село Почапки (секретар райкому Компартії України Микола Мальований); село Бадівка (начальник райвідділу міліції, яка тоді теж належала до Міністерства Держ-

безпеки, Олександр Чернов). Всього до райради було обрано 60 депутатів.

Стовідсотковою була явка і на вибори до Острозької міської ради, як і результати голосування за безальтернативних кандидатів в її депутати по 35 округах. Високе начальство в міську раду, як правило, не висувалося – статус депутата представницького органу міста районного підпорядкування престижним не вважався. Тут зустрічаємо більше імена господарників, педагогів, медиків і, як тоді говорили, передовиків виробництва – останні мали бути представлені у радах усіх рівнів.

А щодо виборів у Рівненську обласну раду депутатів трудящих (місто там представляв один депутат, а ще три – сільські округи району), першим кандидатом передвиборчі збори у всіх чотирьох округах називали, звичайно, Секретаря ЦК КПРС і Голову Ради Міністрів СРСР «Великого вождя і вчителя, творця найдемократичнішої у світі Конституції, творця колгоспного ладу, рідного і любимого Йосифа Віссаріоновича Сталіна» (до смерті якого залишалось рівно два тижні). А оскільки безпосередня участь вождя у виборчих перегонах, і, тим більше, у роботі обласної ради нашого Волинсько-Поліського краю не передбачалася, збори

студентів і викладачів Острозького педучилища після ритуального схвалення кандидатури вождя «одноставно висунули кандидатом до Ровенської обласної ради депутатів трудящих вірного сина Комуністичної Партії і радянського народу тов. Чубунова Федора Борисовича і просили його дати згоду балотуватися по Острозькому виборчому округу № 63».

«Вірний син партії й народу» Федір Борисович Чубунов (1898–1971 р.р.), якому було «довірено» представляти жителів Острога в Рівненській обласній раді депутатів трудящих 1953 року скликання, – радянський військовий політпрацівник, бригадний комісар, з 1942 року переатестований в генерал-майори. У вересні 1939 р. був начальником політвідділу Другого кавалерійського корпусу Волочиської групи військ РСЧА; в 1941–1945 рр. очолював політвідділ 35 армії Далекосхідного фронту; по війні служив на генеральських політичних посадах в Прикарпатському військовому окрузі.

← **Микола МАНЬКО,**
директор КЗ «Державний історико-культурний заповідник м. Острога»